

Ciutats sàvies

Per Jaume Figa i Vaello; 18.05.2015

Què va ser primer, la ciutat o els ciutadans? *Smart cities* vol dir “ciutats intel·ligents”, i la idea és facilitar-nos la vida i, a la vegada, que puguem aprofitar més i millor els recursos de què disposem de manera molt més sostenible. Però, fins a quin punt puc parlar d’intel·ligència per a la ciutat? Sovint ens embafem d’usar aquesta terminologia anglesa –o d’altres de l’estil– potser només perquè és més *cool*, diuen...: que no volem quedar-nos tecnològicament endarrerits. I ja.

Una de les qüestions que van sortir a la taula rodona que vaig tenir l’honor de dirigir fa pocs dies, organitzada des de +1, per preparar el tema de portada del proper número en paper de la revista, va ser la importància d’*humanitzar la ciutat*. La qüestió era aprofundir en què vol dir *smart city* des de diferents perspectives que ofereixen la ciutat i el ciutadà.

**Avui més que mai,
cal que les
humanitats siguin el
fonament real de tot
coneixement**

Així, des del punt de vista del turisme, va venir la **Maria Abellanet**, consellera delegada del Grup CETT; quant a l’humanisme, l’advocat i urbanista **Albert Cortina**, autor del llibre *¿Humanos o posthumanos? Singularidad tecnológica y*

universitari, l'única cosa que ens diferenciarà de qualsevol tipus de màquina

mejoramiento humano; des del món de l'educació, la **Coral Regí**, directora de l'Escola Virolai de Barcelona; la **Montserrat Rivero** va donar la visió de Medi Ambient i Serveis Urbans de l'Ajuntament de Barcelona; des de la perspectiva de l'arquitectura, l'arquitecte i professor de la UIC Barcelona, **Joan Trias de Bes** i, finalment, en **Carlos Cosials**, CEO i cofundador de Fantastiq Transmedia Solutions i també professor de la nostra universitat, per la part més tecnològica.

Avui llegia una notícia que m'ha fet pensar en la taula rodona i en tot el que hi vam tractar. Una de les conclusions que ens va semblar més evident als set va ser que, efectivament, la tecnologia ens pot facilitar la vida, però que no ho farà si no partim de l'educació. Vam parlar de la “governança” que hi ha d'haver per a què el model de ciutat –*smart* o no– sigui eficaç i eficient; però ha de ser una governança proactiva, coresponsable i *cocreativa*. No n'hi ha prou en què s'afavoreixin convenis o pactes –de pares a fills, o de ciutats a ciutadans–, sinó que fa falta que hi hagi una forta base de formació humanística sobre la que es recolzi tota aquesta nova tecnologia.

Pot ser que arribem a aquesta suposada *singularitat tecnològica*, que tan està de moda i on la tecnologia i la intel·ligència artificial estaran per sobre de qualsevol altra intel·ligència humana. Pot ser. Però per això, avui, més que mai, cal que les humanitats siguin el fonament real de tot coneixement universitari, l'única cosa que ens diferenciarà de qualsevol tipus de màquina.

En quin sentit podem parlar d' *smart city*? Quan la ciutat tingui realment present tota aquesta complexitat humana. Que humana, vol dir diversa. Intel·ligent? Més: sàvia. L' *smart city* ho és, quan és sàvia.

Per Jaume Figa i Vaello; 18.05.2015